

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. J.**, bývajúceho v D., zastúpeného Mgr. A. L., advokátkou vo V., proti odporcom 1/ **Okresnému súdu Banská Bystrica**, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého č. 28, 2/ **JUDr. J. V.**, bývajúcej v B., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 6 C 178/2008, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. mája 2011 sp.zn. 17 Co 4/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno rozsudkom zo 7. septembra 2010 č.k. 6 C 178/2008-97 nárok navrhovateľa zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že odporcovia nie sú v predmetnej právnej veci pasívne vecne legitimovaní. Poukázal na ustanovenia § 3 ods. 1 písm.d/, § 4 ods. 1 písm.a/ bod 1, § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa uvedených zákonných ustanovení štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom a ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok za náhradu škody, ku ktorej došlo nesprávnym postupom súdu (podľa jeho názoru). Tento svoj nárok však neprerokoval s ústredným orgánom a žaluje subjekty, ktoré vo veci nie sú pasívne vecne legitimované. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 18. mája 2011 sp.zn. 17 Co 4/2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcom 1/, 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Plne sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie na strane odporcov 1/, 2/, posudzujúc vec v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v nadväznosti na ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ dovolanie (ktoré doplnila jeho právna zástupkyňa) a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa. Poukázal na to, že navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym súdnym rozhodnutím. Podľa jeho názoru mal súd postupovať v súlade s § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Podľa § 3 uvedeného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti sa nemožno zbaviť. Podľa § 5 ods. 1 a 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Navrhovateľ zároveň trval na tom, že odporca 1/ ako aj 2/ sú pasívne legitimovaní a rozhodnutím Okresného súdu v Brezne ako aj potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici mu bola odňatá možnosť prejednať jeho žalobu príslušným súdom a trval na tom, že nezákonným postupom zo strany Okresného súdu v Banskej Bystrici a sudkyňou JUDr. J. V. mu bola spôsobená ujma.

Odporcovia 1/, 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že ho považujú za nedôvodné. Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považovali za správny a stotožňujú sa s dôvodmi zamietnutia návrhu, ako aj s dôvodmi, ktoré uviedol dovolací súd vo svojom rozhodnutí. Žiadali dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovolanie navrhovateľa smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených rozhodnutí. Prípustnosť dovolania preto z § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát. Vady v zmysle § 237 O.s.p. dovolateľ nenamietal, tieto nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Z obsahu dovolania vyplýva, že navrhovateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené, mohli mať za následok nanajvyš vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, ale nezakladali by súčasne prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nejde.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa v súlade s § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/, 2/ dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože nepodali návrh na ich náhradu (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová